

29298, II, B, J. 103
B 1074.

102

8 hrs.

2

MA
T
M

NEKTERE

P G S M X

Zložil in na svitlo dal

Frančišk Pirc,

séverno-amerikanski misijonar.

(Drugi pomnoženi natis.)

V LJUBLJANI.

Tiskala Klein in Kovač (Egerjeva tiskarna).

Založil Frančišk Pirc.

1874.

PESEM

od mojiga popotvanja v Ameriko.

Kdo bi bil mi to povedal,
Sam b' ne bil nikolj verjel,
De Ameriko bom gledal,
Tukej kranjsko pesem pel?

Pa Gospod, kter' serca viža
In življenja ték mejí,
Me ni pustil bit' brez križa,
Mi na težko pot velí.

Nič me ni domá žalilo,
Res sim zadovoljen bil,
Dost' ljudi me je ljubilo,
Dosti dobriga sim vžil.

Bral duhovne sim novice
Iz dežel Amerike,
Božje oznan'vat' resnice,
So vžigale v serce me.

Toljk' duhovniga veselja
Mis'jonar deležen bit',
Je b'la moja serčna želja
In nebesa zadobit'.

To je vžgalo dušo mojo,
 In namenim se serčnó,
 Zapustiti faro svojo
 In od Kranjcov vzet' slovó.

Oh, težko je b'lo ločenje
 Od preljubih farmanov,
 Sercu britko poslovljenje
 Od zvestih prijatelov.

Za Bogá in za nebesa
 Zapustiti stari svet
 Težek ofer je telesa,
 Velik tam bo dar prejét.

Res, aposteljnov poklica
 Vreden jest ne bom postal;
 Kliče vender me resnica,
 Tisti, ki je njih poslal.

V ptuje daljine dežele
 Evangeli oznan'vat,
 Vlečejo me serčne želje
 Ajdam pot v nebó kazat'.

Preden sim se z doma ločil,
 Sim Bogú, ki varh je moj,
 Ino angelu se zročil,
 De b' se prav izšlo z menoj.

Pot nevarna dolg' ne mine,
Čez dežele, čez morjé,
Čez gore in čez doline
Tam, kjer solnce v zahod gré.

Pač sem bil prehodil kmalo
Pet kraljestev, čez sto mest;
Nič postajat' se ni dalo,
Žene še naprej me vest.

Lepe vidil sim deržave,
Drage hiše in cerkvé,
Vidil hribe in planjave,
Lepe verte in poljé.

Vender vsa le ta lepota
In častitljivost svetá
Je nečimerna slepota,
Ne nasiti mi sercá.

Zemlje sim popotnik ptuje,
Tukaj kratek čas živim;
Duša v večni dom zdihuje,
Kamor skorej prit' želim.

Zdaj morjé široko vgledam,
Kak' valove tje podí;
Trepetam, v obraz obledam,
In serce mi koperní.

Vidim barko pripravljati,
Morskega beguna dom,
Me od zemlje odpeljati,
Ktere vidil več ne bom.

Na Francozovski pokrajni
Havre kraj je imen'van;
Zapustim ves svet dozdanji
K svet'mu Jakobu ta dan.

Barka z blagam naložena,
Sto in devetdeset ljudi,
Komaj dobro je spušena,
Hitro kakor tič letí.

Več oko ne vidi zemlje,
Le zastonj ozira se;
Nam pogled širjava jemlje,
Solnce še domače je.

Tukaj sem, o človek pridi,
Ak' želiš spoznat' Bogá,
Njegovo mogočnost vidi
V sred nezmérnega morjá.

Loč' dežele razkropljene,
Ne pristopi svojih mej;
Barke z blagam naložene,
Nese noč in dan naprej.

Brez števil žival povodnih
 V globočini preživí,
 Rib daruje mnogorodnih
 In človeka bogatí.

S svojim hlapam napolnuje
 Vse oblake in meglé,
 De zemljo dež pokrepčuje,
 De ne vsahnejo vodé.

Tukaj Bog nam oznanuješ,
 Kako moder si Gospod,
 Vsake stvari preskerbuješ
 S svojo milostjo povsod.

Kje pa se lepota najde,
 Kakor solnca v sred' morja,
 Kadar med valove zajde
 V tavžent žarkih vse migljá.

Zadnji žarki zdaj igrajo,
 Kmal' nastopi temna noč,
 Gori zvezde blisketajo,
 Doli v morje migljajoč.

Kakor dobro in potrebno
 Je morje na svetu nam,
 Tak' nevarno je posebno
 Delj čas preživeti tam.

Kdor gre na morja širjavo
 More tud' terpet' hudó,
 Najde mars'ktero težavo
 Bodi mu, al' ne ljubó.

Jed nesnažna nima cene,
 Vode skorej piti ní,
 Post'lja čudna vis' pod steno,
 Barka polna je ljudi.

Vender to je še prestojno,
 De le hujšiga ni več;
 De je morje le pokojno,
 Barka plava urno preč.

Če pa močen veter pride
 In prirode hud vihar,
 Strah in groza nas obide,
 K' zapopasti ni nikdar.

Sam sim skusil, kar popišem
 Od viharja morskiga;
 Vse premišljam in preišem,
 Ne dobim strašnejšiga.

Kadar pridemo na barki
 Še čez tavžent ur hodá,
 Mirno svet'jo solnčni žarki,
 Trinajst dni do sred' morjá.

Kar so se nam prikazale
 Ribe kakor truma svinj,
 So iz vode poskak'vale,
 Strah nam hodi na spomin.

Kmalo so se pridervili
 Morski somi proti nam,
 So po morju se vozili,
 Groza nam popotnikam.

Zdaj začnejo morske tice
 Okrog barke nam ferfrat'.
 Milo gledajo nam v lice,
 Hočjo kaj na znanje dat'.

Barkar nam pripoveduje,
 Kaj pomeni vse le tó:
 Hud vihar nam prerokuje,
 De si jasno je nebó.

Komaj solnce gre za morje
 In zvečer se omrači,
 Pride velik piš od borje,
 Strašen veter pribuči.

Kmalo prigermé valovi,
 Vse šumeče je morjé;
 Silijo ga zdaj vetrovi
 Delat' hribe in goré.

Barka se začne gugáti,
 Se metáti sem ter tje,
 Na vse kraje se sukáti,
 Vojskovat' z valovi se.

Petkrat tavžent centov teže
 Ima barka kakor grad;
 Zdaj pa lahko vetru streže,
 Kakor listje al' sušmad.

Le jo veter privzdiguje,
 Zdaj od konca, zdaj s stranjó,
 Semtertje jo premetuje
 Iz doline na goró.

Barkar hlapcem glasno vpije,
 Jim hiti zapoved'vat,
 De morjé nas ne zakrije,
 Z elementi se vojsk'vat.

Drugi v barki so zaperti,
 Trepetamo od strahú,
 V brezno morja že požerti
 Se 'zročujemo Bogú.

Upanje nas zapušalo
 Preživeti strašno noč;
 De b' nam drug'dan solnce s'jalo,
 Misliti skor ni b'lo moč.

In od straha eden moli,
 Križe delati hití;
 Drug' plašen stermi okoli,
 In ne vé, de živí.

Bog pa vstavi vse viharje,
 Divje umiri on morjé,
 Strašne smerti nas obvarje,
 Spet nam solnce gori gré.

• Mi v spominu bo ostala
 Vedno tista strašna noč;
 Bod' Gospodu čast in hvala,
 De je skazal nam pomoč!

Ni nevarniš'ga na sveti,
 Kakor sred' morja vihar;
 Kdor pripravljen ni umreti,
 Naj ne hodi nanj nikar.

Marsikdo v morjá grob pade,
 Vender srečen duše stan!
 Če ni umerl brez božje gnade,
 Bodi grob še tak' strašan.

En fantič, bolan v slabosti,
 Nam je bil na barki umerl;
 Pa nedolžne še mladosti,
 Je gorak v nebesa šel.

Žegnal po navad' cerkveni
 Sim merliča mlad'ga zdaj,
 Ga pokopal v grob vodeni,
 Dušo 'zročil v sveti raj.

Starši so britko jokali,
 V serce jim je b'lo težko,
 Ko za njim so pogled'vali,
 Pa ga vidit' več ni b'lo.

Nisim tolažit' zamudil,
 De bo sin jim 'z morja dan,
 Ker bo angel ga obudil
 Na poslednji sodnji dan.

Drugi v barki smo živeli,
 Vender čakali težkó,
 Vsi na suho smo želeli,
 De b' morjá že konec b'ló!

Že smo barkarja prašali,
 Koliko je pota še;
 Zmiraj verno pogled'vali,
 Al' že vid' kak hribec se?

Že nam okol' barke plava
 Mah in kaka vejica,
 Rožice, zelena trava
 Nam vesele znam'nja.

Silno smo se zveselili,
 Ker smo vsi prepričani,
 De si bomo kmal' počili,
 Že iz barke rešeni.

Ko smo v barki preživeli
 Dva in štirideseti dan,
 Prit' na suho zaželeli,
 Nam je hribec pokazán.

V eni sapi smo pritekli,
 Ga pogledat', če je res,
 Vsi veseli, vsi smo rekli:
 Suha zemlja, res je, res.

Zdaj očedili, oprali
 Hitro svoje smo reči,
 Slehern svoje vkup pobrali,
 In iz barke vsak hití.

Meni začne serce tleči,
 Ker že vidim novi svet,
 Kjer v sreči al' nesreči
 Mi živet' je in umret'.

Razveselil sim se kmalo,
 Ko je barka v kraj prišla,
 Se ljudi je prikazalo —
 Cela truma jih je b'la.

Prinesejo jesti, piti,
Nam prijazno govoré;
V mesto nas želé spremiti,
Se prihoda veselé.

Mesto nov' Nork imen'vano,
Imenitno in lepó,
Od vsih ljudstev obisk'vano,
Lepšiga kdo najdel bo?

Ko prijatli so sprejeli
Tudi pogost'vali nas,
Kar na barki smo terpeli,
Je pozabljen hudi čas.

Že od nekdej imenitna
Je Amerika res bl'a,
Prav bogata, rodovitna,
Tu živeti je lohka.

Pa posvetne vse dobrote
Lajšajo le života stan;
Duše so zamorcev s'rote,
Bog pri njih ni bil spoznan.

Bog naj v revih jih veliki
K sveti veri razsvetlí;
Le katolški učeniki
So jim ljubi in zvestí.

Jest jim hočem pomagati,
 Jih učiti prav zvestó ;
 Če mi moč Bog zvoli dati,
 Tud' moj trud zastonj ne bó.

Drugi dan svoj'ga prihoda
 Sim že tako srečen bil,
 Dva otroka t'ga naroda
 S svetim kerstam sem oblil.

Upam z božjo pa besedo
 Dosti ajdov omečit',
 Z evangelja sveto vedo
 Za nebesa pridobit'.

Kjer kolj božji duh me vodil,
 Bom imel v spominu vas,
 Prosil Boga, kjer bom hodil,
 Za vas znance vsaki čas.

De ker smo b'li nekdej znani,
 Skupaj pridemo enkrat,
 Na desnico božjo zbrani
 Tam v dolini Jozafat.

P E S E M

od nove fare svetiga Križa v Ameriki,
Podbrežanom v spomin.

Kader po previdnost' Božji
Sim slovo od Kranjcov vzel,
Prot' Ameriki nastopil
Dolgo pot sim prav vesel.

Sim prehodil vse pokrajne
Pet kraljestev in morjé,
Prejdem skorej še tol'kanje
Tud' v Ameriki zemljé.

Po nevarnih potih dolgih
Čez tri tавžent ur hodá,
V dveh mescih, dnéh petnajstih
Sim prešel skor pol svetá.

Božja roka me pripelje
V zgornje kraje Indije;
Ko na Kranjskem poldne bije,
Tukaj mal' čez polnoč je.

Kmalo zved'li so Ind'jani,
De prišel je mis'jonar!
Tu duhovni so spoznani
Ko nar ljubši Božji dar.

Zdaj mi pride berž naproti
 Poglavar en dan hodá,
 Me klečé za žegen prosi,
 In mi koj roko podá.

Pros' me, naj v njih kraj bi prišel,
 K' je ime mu Lakroá,
 Kjer že nekaj jih je kerstil
 Brumni gospod Baraga.

Kakor hitro sim dovolil
 Njega prošnjo dopolnit',
 Pet konjikov je pripravil
 Mene do tam tje spremit'.

Vzdignimo se brez odlaška,
 Konji naglo preleté
 Celi dan vse brez počitka
 Gojzde, prode in vodé.

Vérni so pa b'li sprejeli
 S preveliko me častjó,
 V cerkev so me b'li spremili,
 In veselo zapojó.

Potlej so me b'li peljali
 V eno lepo kamerco,
 V hišo poglavarja djali,
 Kjer imam postrežbo vso.

Lepo cerkev sim že najdel
 K časti Jezusa na križ';
 In vse drugo sim poravnal,
 Kar je treba v Božji hiš'.

Najdel tukej sim kristjanov
 Keršenih čez dve sto duš,
 Pa še tudi dosti ajdov,
 K' jim ni znana vere luč.

Pridigvam in spovedujem
 Po francosko s tolmačam,
 Z gnado Božjo pa se trudim,
 De ind'jansko bi znal sam.

V cerkvi imamo vsak dan praznik,
 K maši, prid'gi pridejo;
 K sercu gre jim Božji nauk,
 Radi me poslušajo.

Silno radi v cerkev hod'jo,
 Maše nikdar ne mudé,
 In besedo Božjo ljub'jo,
 Clo brez varha dom pusté.

Matere c'lo prinesejo
 Otročiče v zibelkah,
 De le prid'ge ne zam'dijo,
 Otročič' pa žegna ne.

Takim dušam je veselje
 Evangelij oznan'vat',
 Njim nasitit' svete želje,
 Ko se vid' obilni sad!

Vsi se kakor bratje ljub'jo,
 Vsi so eniga duhá,
 Brumno živé ino mol'jo,
 Vedno hvalijo Bogá.

Ni ga tukaj nevošljivca,
 Tudi ne krivičniga,
 Ni ga slišat' opravljivca,
 Ne vpitjâ ponočniga.

Vse ovčice so mi znane,
 Tukej sim prav kot domá,
 Serca vsih so meni vdane,
 Vsak za očeta me imá.

Tukej le sim pri zamorcih
 Zadovoljen in vesel,
 Ne kesal se še po Kranjcih,
 De od vas sim slovo vzel.

Vender kader mi pa pride
 Letni čas moj'ga godú,
 Neka žalost me obide,
 Britko je pri sercu b'lo.

Ko se spomnim na prijatle,
 So za god me obisk'val',
 Ohranit' vezíl navade,
 Po duhovsko smo kramljál'.

Mislil sim bil sam pri sebi,
 Kak' se revež bi vez'val
 Tu v deželi ptuji, daljni?
 Po prijatlih bom žal'val.

Bog pa mi vezil' pripravil,
 De sim ga bil prav vesel;
 Ne bom nikdar ga pozabil,
 Bog mi tacih še dodel'!

Ker tri ajde sim bil kerstil
 Na ta svoj veseli dan,
 Na kosilo jih povabil,
 Poglavarja tudi zrav'n.

Zdaj se mi začne veselje,
 Ki ga vživam zmeraj bolj;
 Spolnjene so moje želje,
 Zavolj kar sim sem prišel.

Le za to sim dom zapustil
 In prišel bil v le-ta kraj,
 De b' več duš Bogú pridobil,
 Jih pripeljal v sveti raj.

Prav veselo je pretekel
 Srečni dan moj'ga godú,
 Ker sim goste bil nasitil,
 Duše bolj kakor teló.

Prišlo je še drugih ajdov,
 Kmalo polno kamerco ;
 Z njimi je bil tud' pribencal
 Starček reven s palčico.

Vsi so meni v roke segli,
 Kakor tukaj šega je,
 Po indj'ansko so se vsedli,
 Tje po tléh okolj mene.

Prosijo, de b' jih podučil,
 Vero radi da sprejmó,
 Jest pa sim jim kerst obljubil,
 Kadar vsak znal nauk bo.

Serčno jih začnem učiti
 Svete vere nauk zlat,
 Jezusa jim oznaniti,
 Pot k nebesam jim kazat'.

Serce mi se je topilo
 Od veselja vel'kiga,
 Ker v obrazih je žarilo
 Delo svetiga Duhá.

Naglo pol dné je minulo,
B'li smo skupaj v terdo noč,
Vsim se je prav dobro zdelo,
K' so spoznali vere luč.

Zdaj pa naglo je pritekel
Bil en človek na vso moč,
Prosi, naj pomoč bi nesel
K bolni, umerla bo to noč.

V ojstrim vetru, v hudim mrazu
Dve milj' deleč preletim,
V temnim gozdu, sneg v obrazu,
Duše de ne zamudim.

Kadar pa pred vrata pridem,
Serce mene zabolí,
Noter že jokati slišim,
Pravijo, več živa ni!

Žena pa ni bila mertva,
V omedlevci le leží;
Dam jelenovca ji duhat',
Naglo zopet se zbudí.

Prav lepo je zdaj prejela
Svete zakramente b'lá,
Serčno je Bogá hvalila,
Ker ji gnado, zdravje dá.

Drugi pot me obiskala
 Stara bila revica,
 Me za nauk, kerst prosila,
 Ni poznala še Bogá.

Kader se je naučila,
 Kar kristjanu vedit' gré,
 Je b'la sveti kerst sprejela
 Vel'ki praznik Svet'ga dné.

Pred altarjem solze toči,
 Kakor nekdej Simeon,
 Ker dočaka vere luči,
 Vidi Jezusovi tron.

Prav hvaležna in vesela
 Milost božjo zdaj časti,
 De je gnado zadobila
 Že na pragu večnosti.

Tak'-le Bog za ajde dela
 Po meni nevrednimu, ..
 In s terpljenjem mi pripravlja
 Tolažila delavcu.

To, prijatli vam popišem,
 Še več druj'ga zamolčim,
 De časti pri vas ne išem,
 Zasluženja ne zgubím.

Vsak naj le Gospoda hvali,
Milost božjo naj časti,
Ker posode slabe zvoli,
De reči velike st'ri.

Vsi pa prav lepo živimo,
In služimo prav Bogú;
Vsi med sabo se ljubimo,
De zaslužimo nebó.

De po méri zasluženja
Vsak se trudi bit' svetník,
Krono večniga življenja
Dal pravični bo Sodnik.

Hvaljen bodi Jezus Kristus!

—x—

P O M B A.

Ljubeznjivi moji Podbrežani!

Po previdnosti božji sim nekdam vaš fajmošter pod Brezjem bil, in sim vam pot proti nebesam kazal.

Tudi v svojim duhovnim veselji sim med vami prav zadovoljen in vesel prebival. Od pridnih rok lepo postrežen, od vsih čislan in prav srečen sim bil. Pa mislil sim sam pri sebi: Meni se tukej vse predobro godí; moram si drugo terji pot izvoliti, de bi bolj zvesto si nebesa zaslužil. V tem času mi pride pismo od ranjkiga gospoda Baraga iz Indijanske dežele, ki me vabi med Indijane, njemu v pomoč, in več zasluženja za nebesa si pridobiti.

Iz tega sem spoznal svoj poklic na Indijansko se preseliti in Indijane, divje ajde, poti k nebesam učiti. Koliko duš sim pa tam

za izveličanje pridobil, to naj bo Bogu samimu znano. Zdaj pa v svoji veliki starosti opešan in oslabljen ne morem več misijonskih del dopolnovati in po indijanskih pušavah zgubljenih duš iskati; se moram v miren počitek podati in za srečno smert se pripraviti tukaj v domači deželi.

Molite za-me, ljubi moji nekdanji farmani!

Francišk Pirc,

indijanski misijonar.

P E S E M

od ajdovske deklice v Lakroá.

Ko v indjanski Bog deželi —
 Tamkej blizo Lakroá —
 Ajdam, ki so tam živeli,
 Milost spreobrnjenja da;

Je resnico kmal' spoznala
 Neka dobra deklica;
 Hitro veri se je vdala
 Vsa iz celiga serca.

Naglo se je naučila,
 Kar kristjanu vedit' je;
 Kerst in gnado zadobila —
 Hvalo, čast Bogu daje.

Kmalo se gorečnost vidi
 Pri ti brumni deklici,
 Ogenj božje vse ljubezni
 V leti sveti dušici.

Vsa ponižna in pohlevna,
 Nič prevzetnost' ni pri nji;
 Tenko-vestna duša skrbna,
 Vsak'ga greha se boji.

Rada v cerkev je hodila
 In molila prav lepó,
 Jezusa čez vse ljubila,
 In živila prav svetó.

Vedno ubožno, čisto ž'veti,
 Spolnit' evangeljski svèt,
 In nedolžnost ohraniti,
 Je bil njen prav terden sklep.

Njé življenje vsim deklicam
 Bilo je prav lep izgled;
 Bolj podobna je angeljcam,
 Ko ljudém na le-tem svet'.

Divji ajdje, njeni starši,
 Noč'jo slišat' od Bogá;
 Govorjenje jih le straši —
 K' je od vere, od božjiga.

Večkrat sim jih bil poskušal
 K pravi veri spreobernit';
 Prosil, učil, prigovarjal,
 Trudil se jih omečit'.

Pa besede niso zdale,
 Le prevzetno odgovoré,
 Ker njih serca so ko skale
 K spreobrnjenju b'le tordé.

Druj'ga nisim bil odnesel,
 Kakor žuljaste peté;
 Sam pri sebi sim si mislil:
 Tak' le mis'jonarjem gré.

K' išemo zgubljene ovčice
 Po pušavi ind'janski,
 De bi oteli njih dušice,
 Dali uk zveličanski.

Ene precej k nam hitijo,
 Drugim zopern je ta glas;
 Ene druj'krat se dobijo,
 Druge pa bežé od nas.

Tak' se Jezusu godilo,
 K' je začel bil on učít
 In Samarijane želel
 K pravi veri spreobrnít'.

Pervič so ga b'li segnali,
 V drugič radi ga sprejmó,
 So zvestó ga poslušali,
 Vsi veselo ver'jejo.

Oče, mat' sta hčer ljubila,
 Pa svetost jima ni všeč;
 Ker je v cerkev skoz hodila,
 Kmal' odpeljeta jo preč.

Oče ročno zdej pobere
 Ženo, hčer ino blagá,
 De b' se mene ognil in vere,
 Se presel' en dan hodá.

Po divjaško ž'veti hoče
 V daljnim gozdu brez Boga,
 Deklice pa uslišat' noče,
 K' se vernit' prosila ga.

Žalostna tam prebivala
 Ko Izraelci v Babilon',
 Proti cerkvi je zdih'vala,
 Kakor David na Sijon.

V temnim gozdu prežaluje
 Milo kakor gerlica,
 Dušo k nebu povzdiguje
 Mol' s ponižniga sercá.

Vedno k Bogu je zdih'vala,
 De bi starše k veri vnél,
 Se mu je priporoč'vala,
 De b' jo skor v nebesa vzél.

Bog je njeno prošnjo uslišal,
 Nji dodelil, kar želí;
 Njo je kmalo k seb' poklical,
 Staršem gnado dodelí.

Govorila je predramši
 Neko jutro še pred dném:
 Poslušajte, ljubi starši!
 Kaj vam novega povém.

Jest nocoj sim v sanjah vid'la
 B'la prikazen prav lepó,
 Ki je meni razodela,
 De mi umreti skorej bo.

Kmal' se z vami poslovila,
 Zapustila bom ta svet,
 Vender pa ne bom vesela,
 Če se bran'te kerst prejet'.

To pa starše je ginilo,
 Naglo se spreobernejo,
 Serca njih je omečilo,
 Sveti kerst zdaj hočejo.

Deklica je kmal' zbolela,
 In je vlegla se zarés;
 Ni se ona smerti bala,
 Bila svest si je nebés.

Starši jamejo žal'vati,
 Terdovratnost objok'vat' ;
 In na pot se k men' ravnati,
 Bolno hčer mi pripelját.

Na sanéh sta pripeljala
 In jo men' izročita ;
 Sta klečé obá jokala,
 In za kerst me prosita.

Tak'-le dobra milost božja
 Terde ajde omečí,
 Večkrat po prečudnih potih
 K veri nje pripravne st'rí.

Vere sta se zdaj učila,
 Prav spoznala Božjo čast,
 Sta vesela kerst prejela,
 Občutila rajsko slast.

Deklica pa milost božjo
 Hval' vesela in časti,
 Ker Gospod je uslišal prošnjo,
 Staršem gnade zdaj delí.

Pa bolezen zdaj stiskati
 Začne dobro deklico ;
 K zdravju ni več pomagati,
 Bog že kliče jo v nebó.

Serčno se koj ona sklene
 V voljo božjo prav voljna,
 Svete zakramente prejme,
 K smerti je pripravljena.

Zadnji dan svoj'ga življenja
 Pa podob' po sten' razpnè,
 In me vpraša radovedna,
 Kak' živeli so ti-lè?

Ji začel sim njih življenje
 Bolj natanko razlagát,
 In sedanje njih veselje
 Kar mogoče popis'vat.

Vneta od ljubezni Božje
 Se c'lo smerti veselí,
 Gori med nedolžne duše
 K Ženinu le hrepení.

Bila je še v roke segla
 Meni in svojim starišam, ..
 Za dobrote zahvalila
 Prav s priserčnim slovesam.

Obljubila je za terdno
 Še Boga za nas prosit',
 De živeli vsi bi sveto,
 Ajdam pa se spreobernit.

Serčno zdaj prot' nebu zdahne,
 V Bogu že lepó zaspí,
 Nje življenje naglo vgasne,
 Kakor zvezda se vtrení.

Satan more preč bežati,
 Nima nič pri nji obrest ;
 'Treba se ga ji ni bati,
 B'la je še nedolžna vest.

Angeljci so pristopili,
 Smerti se radujejo,
 Njeno dušo so sprejeli,
 Jo v nebesa spremijo.

Nisem vidil še človeka,
 De bi živel tak' svetó ;
 Tudi nikdar še bolnika
 Umreti kdej tako lepó.

Prav gotovo nje je duša
 Gorka v sveto šla nebó,
 In tam ona je prejela
 Lepo krono, prav svetló.

Zdaj njé starši, vsi kristjani
 Jo lepo posnemajo ;
 Tudi še obilno ajdje
 Sveti kerst prejemajo.

Menim, zdaj že ona prosi
 Za vse nas Gospod Bogá,
 K' je dobrotljiv nam vse skozi,
 Vedno novih gnad nam dá.

Verni oče milost Božjo
 Prav hvaležno zdaj častí,
 Želi tudi prit' za hčerjo,
 De b' jo vidil v večnosti.

Roženkranc nosi na vratu
 Ino moli, koder gré,
 Nehvaležnost terdovratno
 Svojo vsakimu pové.

Po pušavi iše ajdov,
 Vsak'mu dobre svete dá,
 Srečo skaže jim kristjanov,
 Jih v cerkev pripeljá.

Tak'-le mi previdnost Božja
 Pomagavcev pridobí,
 In iz terdovratnih ajdov
 Mi pohlevne ovčice st'rí.

To prigodbo, ljubi znanci!
 Vam popišem prav zvestó,
 De vsi veste, kak' Ind'janci
 Tu živé, umerjó lepó.

Tu se božja milost vidi
 In prečudna vere moč
 Prav očitno nad Ind'jani,
 K' jim posije vere luč.

O de jest bi mogel Kranjcem
 Svoje Indijane tje poslat'
 In vsim svojim ljubim znancem
 Za izgled prav lep jih dat'!

O dekleta! posnemajte
 Dobre deklice izgled,
 In me zvesto poslušajte,
 Kakšen danes dam vam svèt:

Ktere kolj ste zdaj še čiste
 In nedolžnosti si svest,
 Bod'te vselej Bogu zveste,
 Ohranite dobro vest.

Učenike poslušajte,
 Posvečujte pa svoj stan,
 Le svetnike posnemajte,
 Bod'te boljši vsaki dan.

Le ponižnost, sveta čistost,
 In ljubezni Božje vir
 Steber so za pravo brumnost,
 Dodelé nam večni mir.

Večni Bog odpre ponižnim
 Ves zaklad nebeških gnad,
 Jih napolni z duham svojim,
 Voljo Njega spoštovat'.

Bog, kateri se ne laže,
 Bode uslišal vselej vas,
 Ako bodo serca vaše
 Le ponižne vsaki čas.

V vsi ponižnosti sklenite,
 Sveto čistost ohranit',
 Žen'na Jezusa ljubite,
 K njemu le želite prit'.

Ni pač najti b'lo kdej boljš'ga,
 Kar kolj draz'ga je na svet',
 Kakor je prav čista duša,
 To je pravi rajski cvet.

Prav po angeljsko je lepa,
 'ma podobo Stvarnika,
 Jezusova je nevesta,
 Tempelj svetiga Duha.

Kakor lil'ja je cveteča,
 V čednosti se lesketá;
 Krona jo tam čaka večna,
 Kader loči se s svetá.

Da bi vender bolj spoznale
 Čiste d'vice svojo čast,
 Za ves svet bi ne menjale
 Venca ne — za njega slast.

Kdor ga hoče ohraniti,
 More Jezusa ljubiti,
 Vse postave dopolniti,
 Vsak'ga greha se ogniti.

Ktera hoče vselej imeti
 Modre d'vice žlahtno imé;
 Lampca božje nje ljubezni
 Nikdar vgasniti ne smé.

Ktere pa ste že zgubile
 Dragi ven'c nedolžnosti,
 Ino pravo pot zgrešile;
 Iš'te berž mirú vestí!

K Bogu se nazaj vernite,
 Solzne vse prosite ga,
 De pokoro pravo st'rite,
 De vam zopet gnado dá,

Ves čas vašiga življenja
 Britke naj tekó solzé;
 De se reš'te pogubljenja,
 St'rite, kar spov'dnik učé.

Verni vsi lepó živite,
 In služite prav Bogú;
 Le za dušo bolj skerbite,
 Ko za časno, za teló!

Greha skerbno se zderžite,
 Čistite s pokoro vest,
 Vse postave dopolnite,
 Vsak Bogu ostani zvest.

Pripravljajte se za večnost,
 Dokler je še guadljiv čas;
 Strite tukaj vso previdnost,
 De bo dobro tam za vas.

Žegen Božji vam še vošim,
 Naj nad vas ga razlijè,
 In iz serca vsac'ga prosim:
 V gnad' živi naj umerjè.

Vi pa za-me tud' molite,
 De dopolnim vse lepó:
 Še na-mé ne pozabite,
 Ko me v zemljo zagrebó.

Pojasnilo.

De bodete vé, Kranjske deklice, to-le Kranjsko pesem od ajdovske deklice, ki vam jo zdej v roke dam, prav zastopile, morate vediti, da vse le-to, kar v prepisu te pesmi berete, se je v Lakroá na Indijanskem res godilo, in sim pesem za vas Kranjske deklice že pred 30 leti zložil in spisal. Zdaj vam jo natisnjeno podám, da bi jo veselo pela in ajdovsko deklico, prav dobro kristjano, lepo posnemale in častile, zraven tega pa vse k svojemu zveličanju obračale.

PESMICA
od dobre ovčice.

Zvesta Kristusu ovčica,
Rad spominjam se na té,
Ker si dobra še dušica,
Rada moliš tud' za mé.

Srečna ura, ko rojena
Si b'la žlahtna deklica,
V svetim kerstu posvečena
Tempelj svetiga Duha.

Kakor rožica cveteča
Si b'la bela lilija,
Si b'la angelam sloveča,
Bogoljubna deklica.

Po kristjansko odrejena,
V branju, v petju zurjena,
V vsih postavah podučena,
Rada k sveti maši šla.

Zgodej ti pa si spoznala,
De je svet ves prazen, zvit;
Jezusa si le iskala,
Zvesta mu sklenila bit.

Dél nar boljši si zvolila,
 Belo lilijo si zbrat',
 D'vištvo si Bogu obljubila
 Neoskrunjena ostat'.

Ti rožičke si kazala
 Vsim posvetnim ženinam,
 Ker le en'ga si spoznala
 Zaročena z Jezusam.

Torej srečna si dušica,
 Jezus te je prav vesel;
 Če boš njemu zvesta d'vica,
 Te v nebo bo sabo vzal.

O kak lepa boš devica,
 Kader prideš v paradiž,
 Če boš čista ti deržica,
 Dokler le na svet' živiš.

Kar je draž'ga v zemlje kraju,
 D'viško serce dražše je;
 Kar je lep'ga v svetim rajju,
 D'vištvo to preseže vse.

Jezus d'vice oblagruje,
 Jim zaklade gnad delí,
 Jih neveste imenuje,
 Se nad njimi veselí.

Tud' jih angelce imenuje,
 Ko se čiste ne možé;
 On v njih sercih sam kraljuje,
 De po volji mu živé.

O spoznavaj v tim poklici,
 Čista duša, svojo čast;
 Ljubi Jezusa v resnici,
 Ker se dal je tebi v last.

Zbiraj pridno dobre dela,
 Zlati časi zdej tekó;
 De ko smert te bo zadela,
 Sodba strašna ti ne bó.

Svete zakramente vživaj
 Prav pripravljena pogost',
 S spokorjenjem skaze zmivaj,
 Prav dopolni vso dolžnost.

Skerbno bogaj spovednike
 In poslušaj vestni glas;
 Vari vsake se spotike
 In obračaj dobro čas.

Le Marijo prosi zmeraj,
 Vsak' dan se ji priporoč',
 V svete d'vice se ozéraj,
 Skusila boš njih pomoč.

Drug za družega molimo,
 Ko se snidemo enkrat,
 De se sodbe ne bojimo
 Tam v dolini Jozafat.

Če oprav'no sodbo srečno,
 Nam bo v delež sveti raj,
 Z Jezusam šli vanj na večno,
 Srečni bomo vekomaj.

Skup se bomo veselili,
 Bog sam bo vse sreče vir;
 Vanj se bomo vsi vtopili,
 Vsi vživali večni mir.

